

[Ulrich.]

de fortsat faar en meget betydelig Støtte fra Statens Side. Om det skal kaldes Menneskelykke at se alle sine Forhaabninger briste, se alt det, man har skrabet sammen ved et langt Livs Arbejde, falde i Stumper og Stykker, ved jeg ikke. Men det er i alle Tilfælde en ganske mærkværdig Menneskelykke, der rummes i dette.

Partiet Venstre var i Fjor ganske enig med os om, at en Udstykning efter Loven af 4. Oktober 1919 ikke burde fortsættes, saaledes som den hidtil var praktiseret, og dette Parti vilde under ingen Omstændigheder gaa med til at praktisere den, medmindre man stillede Udstykningen efter den gamle Husmandslov paa lige Fod, gjorde de økonomiske Vilkaar for disse to Loves Virksomhed ganske ens. Herom vidner jo de Udtalelser, der faldt ved den Lejlighed. Jeg skal tillade mig at komme med nogle faa Citater.

Der staar i Folketingstidende Sp. 4876 følgende Udtalelse af Venstres Ordfører:

„Vi kan ikke gaa med til, at Selvejereren skal stilles daarligere, at han skal betale mere i Overtagelsesøjeblikket end Fæsteren, og derfor er det paa Forhaand givet, at der ikke bliver nogen Overenskomst, saa længe dette Krav fastholdes, for det betyder i Realiteten, at man sætter en Præmie paa Fæstebruget, og det betyder i Realiteten, at den Jord, som Staten erhverver, derigennem forbliver paa det offentlige Hænder og ikke kan gaa over paa private Hænder.“

Partiet Venstres Ordfører siger her rent kategorisk, at der ikke bliver nogen Overenskomst, saa længe dette Krav fastholdes. Men hvad sker der i dette Øjeblik? Der kommer en Overenskomst i Stand, hvor Venstre ganske bryder med sit Standpunkt fra i Fjor.

Det ærede Medlem siger yderligere paa Sp. 4884:

„Regeringspartierne kan ikke faa os med til denne særlige Præmiering af Jord i offentligt Eje. Det gaar ikke, denne Præmiering af Fæstebrug er nu forbi, og vil man have en Ordning, er der ingen anden Vej end at imødekomme os paa det Princip. Pengene, siger jeg, har vi altid kunnet tale om.“

Naar man ser disse Udtalelser fra Partiet Venstres Side i Fjor, forfærdes man over den Kolbøtte, dette Parti har slaaet. Jeg vil haabe for Partiet, at dets Hoveder kan holde til en saadan Kolbøtte; men paa Samfundets Vegne maa jeg beklage, at denne Kolbøtte er slaaet.

Og naar man ser paa, hvorledes Faderen til Statsfæsteloven, nemlig Medlem af det andet høje Ting Hr. Hauch, udtalte sig i Fjor — det var, som bekendt, Hr. Hauch, der lavede Forliget med Socialradikalismen i 1919 om de Jordlove, der den Gang blev til, og han har ogsaa i rigeligt Maal efter den Tid gjort sig til af sit Makkerskab ved dette Makværks Tilblivelse —, saa ser man, at han da endelig var kommet til Erkendelse af, at han havde begaaet noget forkert i 1919, idet han siger — Sp. 1064—65 i Landstingstidende —:

„Maa jeg saa endelig sige til det Spørgsmaal, som den højtærede Landbrugsminister rettede til mig om, hvad det var, der havde givet Anledning til, at vi gennem Aarene var kommet til den Opfattelse, at 4. Oktober-Loven begunstigede Fæstet fremfor Selvejet, at der er ikke sket andet end dette, at det har vist sig, at den Lov, som oprindeligt var tænkt som et Forsøg, har begunstiget Fæsteformen paa Selvejets Bekostning. Det er den Iagttagelse, der har gjort, at vi er kommet til at indtage den Stilling, vi har indtaget, for vi ønsker ikke en Socialisering af den danske Jord.“

Det var meget fornuftigt Tale, men i Dag taler det samme Medlem af Landstinget et ganske andet Sprog.

Hr. Hauch siger senere — Sp. 1065 —:

„Resultatet af Udstykningen i Praxis og den praktiske Udformning af disse Love har altsaa vist, at denne Lovgivning begunstiger Fæsteformen. Hertil har vi fra Venstres Side sagt, at det vilde vi ikke medvirke til.“

Nej, ikke i Fjor, men i Aar ikke alene medvirker de til at føre Fæsteformen videre, men de gør det i en Udstrækning, som ligger paa det tredobbelte af det, man faar anvendt til Udstykning efter den gamle Husmandslov. Man maa ikke være blind for, at Forholdet er ingenlunde saaledes, som Venstres Presse i sin Sandhedskærlighed fremstiller det, at efter den gamle Husmandslov og 4. Oktober-Loven er Sol og Vind delt omtrent lige. Nej efter det Forslag, Partiet Venstre har tiltraadt sammen med Regeringspartierne, faar man aflejret et Beløb paa 4,7 Mill. Kr. til Udstykning efter den gamle Lov, medens man til Udstykning efter 4. Oktober-Loven aflejrer et Beløb af 7 Mill. Kr. Nu tror de ærede Medlemmer, at naar man skriver 7 Millioner til Jordkøb, skal man kunne bilde Befolkningen ind, at det kun drejer sig om 7 Millioner. Men disse 7 Mill. Kr. bliver jo rent automatisk fulgt af 7 Mill. Kr. til Byg-